

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

A „*Mondd, te kit választanál?*” kérdés nem csak az államalapítás eseményeit feldolgozó közkezdvelt zenés műben hangzik el, hanem végigkísérte nemzetünk és bizonyára más nemzetek történelmét is. E kérdésre adott aktuális válaszok pedig alapvetően adtak irányt a globális folyamatoknak és benne Hazánk és nemzetünk sorsának.

Mintegy száz évvel azután, hogy a magyar törzsek erejüket egyesítve hazát találtak és foglaltak a Kárpát-medencében komoly döntés meghozatala vált szükségessé. Első István királlyá választásával népünk úgy határozott, hogy a nyugat-európai államokhoz, a nyugati kereszténység, valamint az arra épülő kultúrához akar tartozni. Olyan elhatározás volt ez, amely lényegében határozta meg népünk és hazánk 1000 éves történelmét. A történelemből ismeretes azonban az is, hogy e döntés korántsem volt egyöntetű, sőt sajnálatos módon komoly véráldozatokat is követelt. Sajnos akkor is és az elmúlt ezer évben a különböző kritikus és határozott döntést igénylő helyzetekben is voltak olyanok, akik ellenezték az újítást, az előrelépést, a megszokottól való eltérést. A történelem Urának hála, az államalapítás idején nem az ő akaratuk érvényesült és egy olyan szilárd, központi államszervezet és jogrend alapkövei kerültek lefektetésre, amely lehetővé tette, hogy számtalan borúlátó jóslat, valamint belső és külső harcok és mesterkedések ellenére is „*él nemzet e Hazán*”. Mi abban a kiváltságos helyzetben vagyunk, hogy államalapításunkra nem, mint egy rég elmúlt történelmi eseményre emlékezhetünk, hanem benne a Magyar államiság történelmének folytonosságát és Népünk megmaradását is ünnepelhetjük.

Az államalapítást követő évszázadokon át állami vezetőinknek és a magyarságnak számtalan olyan nehézséggel, gazdasági válságokkal, külső ellenségekkel, és belső széthúzással kellett szembenéznie, amelyek kis híján a magyar állam és vele együtt a

magyar nemzet pusztulását eredményezték. Elmondható, hogy mindezek ellenére azért maradhattunk meg, mert tévedéseink és gyarlóságaink ellenére egy-egy kulcsfontosságú történelmi szituációban tudtunk bátor döntéseket hozni, és döntésünk mellett egységes erővel kiállni.

Első Istvánnak köszönhetően hazánk immáron 1000 éve Európához tartozik. Erről semmilyen körülmények között sem feledkezett meg a magyar nemzet és mi sem feledkezhettünk meg soha. A különböző idegen népek hódító hadjáratai során számos alkalommal utolsó vérünkig védelmeztük nyugati nemzettársainkat az elnyomástól. Európa éléskamrájaként pedig évszázadokon át kemény munkánkkal és szorgalmunkkal biztosítottuk több millió ember számára a mindennapi kenyeret. Ennek ellenére az elmúlt századokban komoly küzdelmeket kellett folytatunk azért, hogy ténylegesen a nyugat-európai nemzetek közé tartozhassunk, nyugati típusú berendezkedésünk, és nem utolsó sorban nyugati életszínvonalunk lehessen.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

A mai magyarság abban a szerencsés helyzetben van, hogy a legtöbb cél, amit őseink el kívántak érni számunkra megadatott. Az Európai Unió polgáraiként és egy folyamatos fejlődést produkáló szuverén ország állampolgáraiként büszkén és hálával nyugtázhatjuk, hogy az elmúlt időszakban óriási lépéseket tettünk abba az irányba, hogy a nyugat-európai nemzetekhez felzárkózzunk. Természetesen sok tekintetben még van hova fejlődünk, mindazonáltal történelmünk során ritkán mondhattuk el magunkról, hogy a jelenlegihez hasonló közelségbe kerültünk. A közelmúlt azonban ismét bebizonyította számunkra és a világ számára, hogy egy hón áhított célt nem elég elérni, azt meg is kell tartani. Az élet különböző területein nap mint nap megtapasztalhatjuk, hogy sokszor a szerzésnél jóval nehezebb a megtartás és szinten tartás.

A rendszerváltozás után közel három évtizeddel már nem építkezhetünk a korábbi történelmi időszakokban a magyarságban összegyűlt jobbítási igényre, lelkesedésre, elkötelezettségre és tenni akarásra. A mi feladatunk az, hogy a hosszú évszázadok alatt vérrel és verítékkal kiharcolt értékeinket újult erővel és kitartással megőrizzük és továbbadjunk utódaink számára. Immáron közel 15 esztendeje, hogy Magyarország független, egyenjogú államként tagja az Európai Uniónak. Tagállamként egy olyan közösséghez tartozunk, amely eredeti célja, hogy az európai értékek mentén közös erővel munkálja és szolgálja az európai államok és népek javát és sikerét. A szövetséghez való tartozásunk azonban nem azt jelenti, hogy alá kell vetni magunkat olyan törekvéseknek is, amelyek nemcsak Magyarország, de az egész európai közösség érdekeivel ellentétesek, és éppen azokat az értékeket veszélyeztetik, amelyek Európát meghatározták, és amelyek miatt évszázadokon át Európához kívántunk tartozni. Éppen ellenkezőleg, Európa sorsáért felelősséget érző tagként kötelességünk, hogy alternatívát mutassunk az alapvető értékeket relativizáló és romboló szélsőséges liberalizmussal, a nemzeti identitást megszüntetni törekvő globalizmussal, és nem utolsósorban az európai és nemzetállami kultúránk fennmaradását alapvetően fenyegető álszent bevándorláspolitikával szemben.

Ezeréves államiságunk ünneplésekor arra is büszkék lehetünk, hogy a magyar emberek összefogásának köszönhetően Magyarország a mi életünkben is egyedülálló szerepet vállalt Európa védelmében. Büszkék lehetünk arra, hogy akkor is a magyar és európai emberek védelme érdekében cselekedtünk, amikor a fél világ öntelt hangoskodás közepette megbélyegzett érte bennünket, akkor is, amikor ugyanezen országok és emberek már elhalkulva és oktalan magyarázkodások kíséretében mégis követni kezdték példánkat, és akkor is, amikor egyesek már ismét hangoskodva próbálják elvitatni azt, hogy Magyarország az elsők között volt a Világon, aki

felismerte a globális helyzet jelentőségét, és aki kellően bátor volt ahhoz, hogy a magyar emberek érdekében, és a magyar emberek akaratát elfogadva tette meg a szükséges lépéseket.

Tisztelt Halásztelki Polgárok!

Ahogy a nemzetet és a hozzá tartozó egyéneket nem lehet elválasztani egymástól, úgy egy település sorsa is szoros kölcsönhatásban van az ország sorsával. A Gondviselésnek és a halásztelki polgárok kemény munkájának köszönhetően elmondható, hogy e település az elmúlt évtizedekben is komoly fejlődésen ment keresztül, amely pozitív tendencia a mai napig tart. E fejlődésnek nemcsak mérföldköve, de ékes bizonyítéka is a tíz esztendővel ezelőtt elnyert városi státusz is. Az ünneplések közepette tehát azért is okunk van hálát adni, hogy a városi cím elnyerése nem elbizakodott tétlenséget, hanem inspirációt és muníciót adott ahhoz, hogy Halásztelek az épülés útján, megújult lelkesedéssel haladhatott előre. Helyénvaló az is, hogy az évforduló alkalmával megemlékezzünk mindazon polgárokról, közösségekről, vállalkozásokról, városi vezetőkről és közszolgálatot teljesítőkről, akik valamilyen módon hozzájárultak a fejlődéshez.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

E jeles ünnepen kívánom, hogy 1000 éves múltunk ünneplése adjon erőt mindnyájunknak, hogy meg tudjuk és meg akarjuk hozni azokat a döntéseket, amelyek megalapozhatják Halásztelek és Hazánk megkezdett úton való továbbhaladást. Ebben a reménységben és meggyőződésben kívánok mindenkinek boldog és tartalmas ünneplést.